

الگوپذیری از معماری بومی در طراحی بناهای مسکونی گیلان

(نمونه موردی روستای لیما شهرستان رودسر)

رضا تعلیمیان¹، رضا عاطف²، محسن روشن³

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد لاهیجان، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد لاهیجان، ایران

۳- استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد لاهیجان، ایران

خلاصه:

مساکن سنتی روستایی در شمال کشور، با ظاهر متفاوت خود اقلیمی ساده از طبیعت و جغرافیای منطقه بوده و پاسخگوی نیازهای اساسی مردمانی هستند که فعالیت‌های اقتصادی و فرهنگی زیستی آنان متفاوت با دیگر نقاط ایران است. شناخت و دسته‌بندی صحیح گونه‌های مختلف معماری می‌تواند در درک بهتر فضا، حفاظت از آن و نیز در دستیابی به شیوه‌های جدید طراحی مفید واقع گردد. روش تحقیق بصورت تحلیلی و پیمایشی برمبنا گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و شناخت و تحلیل هفت نمونه موردی مسکن روستایی شهر رودسر (روستای لیما) می‌باشد. هدف از این مقاله بررسی پیشینه طراحی ابنیه‌های موجود در روستای لیما با وضع کنونی و ارائه راهکارها و طراحی نمونه مسکن روستایی با توجه به نیازهای فعلی مردم ساکن در روستا می‌باشد. اقلیم و فرهنگ عمومی منطقه و نوع فعالیت‌های معیشتی از مهمترین عوامل تأثیرگذار در شکل‌گیری کالبد مسکن بومی می‌باشد. نتایج حاصل از پژوهش بیان می‌کند با بهره‌گیری از اصول معماری بومی و بروز رسانی آنها در روند طراحی ابنیه می‌توان گامی بزرگ در راستای ارتقای معماری پایدار و بومی همسان با طبیعت و اقلیم برداشت و در واقع این روند باعث بازگرداندن هویت به مسکن روستایی گیلان زمین خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: معماری پایدار، معماری بومی، مسکن روستایی، معماری همسان با اقلیم، روستای لیما

۱- مقدمه

مسکن یکی از ضروری‌ترین نیازهای بشر برای در امان ماندن از شرایط سخت آب و هوایی است، که در گذشته به منظور ایجاد سرپناهی امن برای سکونت با استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر همچون جریان هوا، حرارت آفتاب و ... در ساخت و ساز مد نظر سازندگان بوده است. بطوریکه با هماهنگی ساختن آن با محیط پیرامون و بر اساس موقعیت جغرافیایی از طریق